

MEHMET BİLDİRİCİ HAYAT HİKAYESİ

1939 yılında Konya'nın Ulurmak Burhandede mahallesinde iki katlı halen mevcut olmayan bir evde doğdum. Babam Kebapçı Mustafa Nazım Bildirici, annem ise Nesibe Bildirici'dir. Ailemiz çevrede soyadı çıkıncaya kadar "Haşim Hocalar" olarak biliniyordu.

İlk öğrenimimi Karatay ilçesinde yer alan Hakimiyeti Milliye ilkokulunda (Mehmet Akif İlköğretim Okulu) yaptım. Öğretmenim Selanik doğumlu göçmen Zekiye İzgi idi. Bizi iyi yetiştirdiğine inanıyorum. İlkokulda çalışkan bir öğrenci idim.

Tarih tutkumun bu yıllarda başladığını görüyorum. Halen kütüphanemde bulunan "İslam Dünyası" olarak 103 sayfalık bir derlemem bulunmaktadır. Burada Hazreti Muhammed'den başlayarak Celal Bayar'a kadar Müslüman ve Türk devletlerinin yöneticilerini ve yaptıkları işleri özetlemişim. İkinci bir çalışmam ise tüm Osmanlı Sadrazamlarını görev tarihine göre sıralayan bir albüm çalışmasıdır.

KONYA LİSESİ YILLARIM

İlkokuldan sonra 1951-1957 yılları arasında Orta ve Lise öğrenimimi Konya Lisesi'nde yaptım. Konya Lisesi'nin yaşamımda çok büyük izleri vardır. Öğretmenlerim ve sınıf arkadaşlarımı sevdim, iyi ilişkiler içinde oldum. Burada Lise'nin tarihi ve güzel binası olmasının da etkisi vardır diye düşünüyorum. Bu konuda ileride kapsamlı araştırmalarım olacaktır.

Bu yıllarda henüz kitap okuyan ve kütüphanelere giden bir öğrenci değilim. Ben bunu ailemde kitap okuyan olmadığına bağlıyorum. Bir defasında 1 TL değerinde bir kitap almıştım. "Nenem yazık değil mi 4 ekmek alır iki gün yeriz" diye avaz avaz bağırış idi.

Gene çalışkan bir öğrenci idim. Dersleri daha ziyade derste öğrenerek durumu kotarıyordum. İlk önemli uyanış Lise son sınıfta, Lise Müdürü ve Felsefe öğretmenimiz Selman Erdem'in derslerinde oluşmaya başladı. Eflatun'dan (Plato) ve diğer filozofların deyişlerinden söz ediyor, dönüp isim vererek onların eserlerini okuyup okumadığımızı soruyordu. Ne dediğini pek anlamıyorduk, ama üzerimizde bir iz bıraktığını sonraları anlayacaktık.

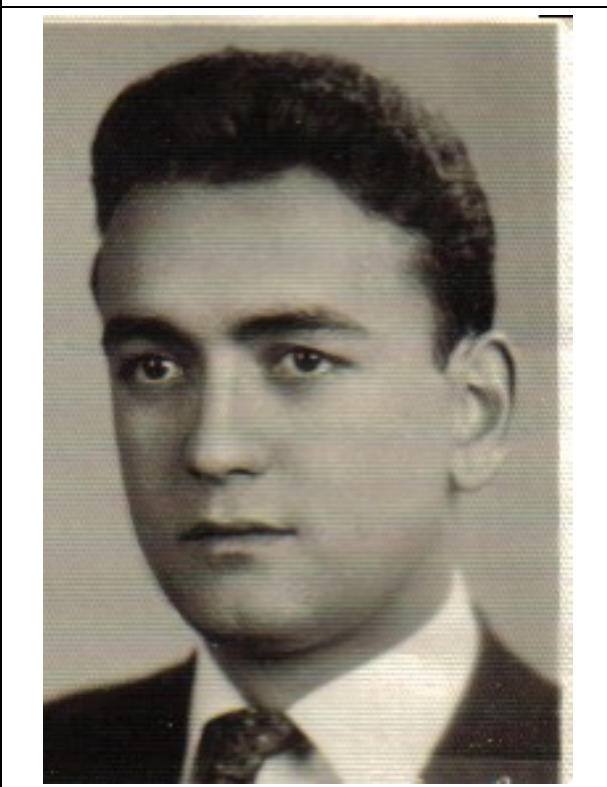
ÜNİVERSİTE YAŞAMIM

Konya Lisesi'ni 1957 yılında bitirerek sınavlara hazırlandık, hedefim o yıllarda çok revaçta olan İstanbul Teknik Üniversitesi idi. O zamanlar kurs olanakları yoktu, kendi kendimize çalışarak bu hedefe ulaştım. O yıllarda bu üniversiteye girmek kolay bir iş değildi.

İstanbul'da bir yıl Beyazıt'taki ve dört yıl Aksaray'daki Konya Öğrenci Yurdu'nda kaldım. Fakültem ise Taksim Taşkıışla'da idi. En büyük kültür değişimim bu yıllarda oldu. İstanbul özellikle Beyoğlu (Tarihi Pera) Konya'dan çok farklı, çok kültürlü, Türkiye'nin batıya açılmasında birinci derecede rol oynamış bir mekandı. Bunları kanıtlayan pek çok tarihi yapı bir adımlık yürüme mesafesinde idi.

Sinemayı ile 1951 yılında Konya'da Yeni Sinema'da Ayhan Işık'ın "Kanun Namına" isimli filmi ile tiyatroyu 1957 yılında Konya Kitaplıkta oynanan IV. Murat oyunu ile tanımış idim. Ama Beyoğlu bambaşka idi, yabancı filmler Türkçe alt yapılı oynuyordu. Derslerimi aksatmadan ve kısıtlı öğrenci harçlığım ile Opera'ya, Şan Sineması'nda (Taksim Elmadağ) Klasik Batı Müziği konserlerine gidiyordum. Türkiye yakın tarihine, antik Yunan felsefesine ve edebiyatına merak sarmış idim. Zorlanarak olsa da Eflatun'un kitaplarının çoğunu okudum. Bu konuda İstanbul Vefa Lisesi mezunu sonraları öğretim üyesi olan sınıf arkadaşım Prof. Dr. Erhan Kırıl'ın çok etkisi oldu.

Lise yıllarında yabancı kızlarla yazışmak çok yaygındı, mektup arkadaşım Ketty, Danimarka'da klasik müzik öğrenimi görüyordu. Gittiği ve katıldığı konserlerin bana programlarını gönderirdi, biz bunlara Müzik dersinde karşı çıkardık, bu programların zaman içinde üzerimde etkisi olduğunu ve bunun beni batı müziğine yönlendirdiğini düşünüyorum.

KONYA'DA MESLEK YAŞAMIM

1962 yılında İstanbul Teknik Üniversitesi İnşaat Fakültesinden, İnşaat Yüksek Mühendisi olarak mezun olunca 3. Hava Üssü'ndeki yedek subaylık görevim dahil 30 yıl Konya'da çalıştım ve yaşadım. Meslek yaşamımın büyük kısmı burada geçti.

Öncelikle evlendim, Konya'da Elektrik malzemeleri ticareti ile uğraşan Zeki Özdemir (1915-2002) ile Cumhuriyet'in öncü ilkokul öğretmenlerinden Şerife Özdemir'in (1908-1991) kızı Coğrafya öğretmeni Düzyay Özdemir (1939) ile 07.10.1963 tarihinde evlendim. Eşim 1957 Konya Lisesi ve 1961 Ankara Üniversitesi Dil-Tarih ve Coğrafya Bölümü mezunudur. 1961 yılında göreve başlayan eşim Konya Ticaret Lisesi, Konya Kız Öğretmen Okulu ve Konya Atatürk Kız Lisesi'nde öğretmenlik yaptıktan sonra 1981 yılında emekli oldu, ve emeklilik yaşamını çocuklarına adadı.

Evliliğimiz dolayısıyla benim ve eşimin ailesi arasında zaman zaman meydana gelen uyumsuzluğun, evliliğimiz üzerine olumsuz etkileri, ayrıca büyük şantiye veya mühendislik bürolarında çalışmadan iş hayatına atılmam ve hemen tecrübesiz ve sermayesiz müteahhit oluvermem beni çok sarstı, zorladı. Gene de olabildiğine göre bir şeyler yapmaya çalıştım. Askerlik görevi yaparken 3. Hava Üs'te Kontrol Mühendisi ve Kontrol Amiri olarak çalıştım. O sıralar 3. Hava Üs'te pek çok inşaat yapılmakta idi. Yeni mühendistim. Önümde tecrübeli kimse yoktu. Görevimi olabildiğine yapmaya çalıştım.

Askerlik arkasından bir süre Havaalanında tanıştığım Faik Sevilir'in bürosuna gittim. Burada Rize ilinin Arhavi ilçesinden rahmetli Fehmi Fitos ve daha sonra Mimar Orhan Arda ile birlikte çalıştık. Proje ve taahhüt işleri yaptık.

Fehmi ile aldığımız ilk iş Sanat Enstitüsü Demir ve Tesviye Atölyesi idi, Tek katlı binanın bu arada betonarme projelerini yaptım. İkinci olarak Afyon Karacaören'de bir köprünün inşaatını gerçekleştirdik.

Mimar Orhan Arda ile proje işlerini yürüttük, Nalçacı caddesinde iki kooperatif kurup inşaatlarını tamamladık. Ayrıca Akşehir'de de bir kooperatif kurup inşaatını tamamladık.

Konya'da ilk defa uygulanan 8-12 katlı betonarme binaların (Hukukçular Sitesi, Aysu Sitesi vs) Konya Stadyumu'nun bir bölümünün betonarme projelerini yaptım. Bir başka örnek vermek gerekirse, bilgisayar ortamının bulunmadığı ve betonarme yönünden her türlü zorlamanın bulunduğu "Konya Mevlana Enstitüsü" binasının hesaplarını gerçekleştirdim. Zevk aldığım bu projenin statik hesaplarının bir fikir vermek için 265 sayfa olduğunu burada vurguluyorum. Ama müteahhitlik mizacım ile uyuşmuyordu. Betonarme projeciliğini sevmiştim, ama emeğimin karşılığını alamıyordum. O yıllarda betonarme projenin değeri bilinmiyor, sadece Belediye verilmesi gereken bir formalite evrak olduğu sanılıyordu.

Daha sonra Gecekondu Önleme bölgesinde kooperatifler kurdum. İki tanesini daha sonra kendilerine devrettim. 72 dairelik Bilkent kooperatifini tamamladım, ama bu işler beni çok yordu.

GÖKSU VE DERE HİDROELEKTRİK SANTRALLARI

1967-1969 yılları arasında Konya Belediyesi Su Elektrik ve Otobüs İşletme Müdürlüğü'nde çalıştım. Müdürümüz Elektrik Yüksek Mühendisi Sırrı Sandıkçı idi (1924) idi. Çok bilgili ve her konuyu çok derinlemesine inceleyen bir kişi idi. O yıllarda Konya'ya elektrik veren Göksu Hidroelektrik Santralı'nda tesisi tehdit eden "sürüntü maddesi" sorunu vardı. İller Bankasınca yapılan tip projelerle yapılan su alma yapılarında, su içindeki sürüntü maddelerinin çökmesi önlenemiyor, bu tesise zarar veriyordu. Bunu sebebi de tarihi ismi Kalykadnos olan Göksu deresinin çok vahşi bir dere olmasından kaynaklanıyordu. Sırrı Sandıkçı'nın girişimi ile İstanbul Teknik Üniversitesi'nde Hidrolik Ana Bilim dalında görevli Prof. Dr. Kazım Çeçen'e sürüntü maddelerini çökeltme ve otomatik olarak dereye deşarj eden su alma havuzları için yeniden proje yaptırıldı. Bu proje'nin İstanbul Teknik Üniversitesi Hidrolik Laboratuvarında 1/25 ölçekli dev maketi yapıldı. Bunu da bir hafta süre ile İstanbul'da yerinde inceledik. Sonra yaptığım araştırmalarda ve dinleyici olarak katıldığım panellerde bu projenin Türkiye'de bir ilk

olduğunu ve başka benzer projelere örnek olduğunu öğrendim. Böyle bir projenin tatbikatında bulunmanın bir şans olduğunu düşünüyorum.

Aynı yıllarda 1929 yılında Konya Belediyesi ve Macar Ganz ortaklığı ile Meram deresi üzerine yaptırılan Dere Hidroelektrik santrali terk edilmiş durumda idi. Bu tarihi tesisin onarımına karar verildi. Güç şartlarda eşek sırtında malzeme taşınarak yapılmış tesislerin onarımında çalıştım. Bu tarihi su yapısını da çok yakından inceledim. Bu tesis Konya İçme Suyu Projesi kapsamında hem elektrik üretmekte ve hem de su isale hattı kapsamı içinde yer almaktadır.

ÖĞRETİM GÖREVLİLİĞİM

1970 yılında Konya’da üçüncü yüksek öğrenim kurumu olan “Devlet Mühendislik Mimarlık Yüksek Okulu (Daha sonra Akademi, daha sonra Selçuk Üniversitesi Mühendislik Fakültesi) açıldı. Burada 1970-1982 yılları arasında görev yaptım. Bu kuruma öğretim görevlisi olarak atanan Akademi Başkanı dışında ilk kişiyim.

1973 yılı şubat ayında Akademi’ye Makine ve Harita bölümlerinin açılması Konyalı bürokrat ve milletvekillerinin yoğun çabası ile sağlandı. Ancak okul için ne bina ne laboratuvar ve nede öğretim elemanları için kadro vardı. Konya’da kurulan ve başında Belediye Başkanı Yılmaz Kulluk’un bulunduğu Koruma Derneği bu görevi üstlenmişti. Çok az bir öğrenci alınacağı düşünülmekte idi, ancak Milli Eğitim Bakanlığında gelen yazı yarım sayfa ve çok kısa idi, yazıda öğrenci sayısı belirlenmemişti. Dernek için mali kısmını yüklenmiş, hukuki sorumluluk Akademi Yönetim Kurulu olarak, Akademinin başkanı Yılmaz Eskil, ben vardım, Akademi başka kadrolu akademik personelde yoktu. Bölüm başkanları dahi ücretleri dernekçe ödenen kadrosuz personeldi.

Kayıt için açılan başvurulara sadece 2 gün içinde 1500 civarında başvuru oldu. Bu ise büyük şaşkınlık yarattı. Ne yapılacaktı? Eldeki imkanlar ortada idi. Konya Belediye binasında dernek yetkilileri ve bizimle sabaha kadar devam eden toplantı yapıldı. Sabaha karşı bölümlere alınması düşünülen 20 veya 30 kişinin artırılması istendi ve uzun tartışmalar sonucu kabul edildi. Bence de bu bir çıkış yolu idi. Buna karar vermeye yetkili Akademi başkanı dışında tek kadrolu kişi ben idim. Bu önerinin sahibi Haydar Koyuncu idi.

Daha sonraları ise özellikle haritacılar çok büyük eleştiriler geldi, çok konuşuldu. Bu konuda yorum yapmayacağım, yapılanları ileride değerlendirme yapacak eğitim konusunda araştırmacılara bırakıyorum. Ama aynı eleştirileri yapan ve sonra Harita Bölümü’nde görev alan değerli öğretim elemanlarının bölümlerinin 30. kuruluş yıldönümünü kutladıklarını duyunca buruk bir sevinç duymuş oldum.

İnşaat Bölümü’nde “Yapı malzemesi”, Mimarlık Bölümü’nde ise Yapı Malzemesi ve Yapı Statiği derslerini yürüttüm. Aynı zamanda yasa müsait olduğu için dışarıda serbest meslek faaliyetimi sürdürüyordum. Her iki işi birlikte yürütmek beni gerçekten yordu. Niye birini, mesela okulu seçmedim diye zaman zaman düşünürüm? Bu arada arkadaşım Prof Dr. Tamer Yılmaz’ın teşviki ile “Yapı Malzemesi ders notları” isimli çalışmam Üniversite yayınları arasında çıktı. Uzun zaman ders kitabı olarak okutuldu.

1981 yılında ise Atatürk’ün Konya’ya gelişlerini araştırdım ve topladığım fotoğraf ve belgeleri Mevlana Enstitüsü’nde bir konferans ile birlikte sundum.

Bu hengameli hiper aktif meslek yaşamımda ikinci derece de olsa kültür çalışma ve araştırmalarım da devam etti.

SOY AĞACI ÇALIŞMALARIM

Bunların başında “Soy Ağacı” çalışmalarım gelir. Bu konuda çalışmalarda genellikle sadece baba tarafı incelenir, kim kimin babasıdır uzun liste halinde verilir. Ben olaya farklı yaklaştım. Ailemin büyüklüğünü hem baba, hem de anne tarafından inceledim. Onların meslek yaşamını, görüşlerini, sosyal seviyelerini öğrenmeye çalıştım. Bu bilgilerin ilerisi için önemli veri olabileceğini düşünüyorum.

Babamın baba tarafı Horasan'dan 15. yüzyılda Konya'ya gelip Konya Beyşehir arasında bulunan sonradan isminin verildiği köye yerleşen Yatağan Mürsel'dir. Bu konuda uzun araştırma yaptım. "Yatağan Köyünün Dünü ve Bugünü" olarak hazırladığım kitabımı fotokopi ile 100 civarında çoğalttım ve Yatağanlılara dağıttım. Bugün Konya'da yaşayan tüm Yatağanlılar aile geçmişlerini burada bulabilir.

Ayrıca değerli araştırmacı Sefa Odabaşı'nın arşivinde bulunan ve bana kopyası verilen, Yatağan Mürsel'in Anadolu'ya gelişlerini efsanevi şekilde anlatan mesnevi şeklinde şiirler bugün arşivimdedir. Bu çalışmalarımın bazı bölümleri zaman zaman Konya gazetelerinde yayınladım.

Bu soy ağacı çalışmalarım 2005 yılında çok güzel bir şekilde taçlandırıldı. Kyoto Üniversitesi'nden (Japonya) Prof. Dr. Kiyonori Kanasaka "Türkiye'deki nüfus hareketlerini araştıran bir kitap yayınladı. Mikro planda da Türkiye'den 5 pilot aile seçti, biri ben idim. Büyük dedem Müderris Haşim Efendi'den itibaren tüm Bildirici ailesi Japonya'da Japonca yayınlanan bu kitapta yer aldı.

KONYA'DA TANIŞTIĞIM KÜLTÜR ADAMLARI

Bu merakla Konya hakkında araştırma yapan değerli kişilerle tanıştım, onlarla uzun sohbetlerim olmuştur. Konya Tarihi'nin yazarı İbrahim Hakkı Konyalı ile 1965 yılında tanıştım. Kendisi bana "Mühendis senin soy ağacını "Beyşehir Tarihi" isimli kitabımda Yatağan Mürsel'e bağlayacağım" demişti. Ama ölümünden sonra çıkan Beyşehir tarihinde Yatağan Mürsel ve torunları hakkında kafi bilgi yoktu. Sadece dedem Mehmet Bildirici'nin (1879-1948) kendisine sunduğum elle yapılmış kara kalem portresi Yatağan Mürsel'in torun torunları olarak kitapta yer alıyordu.

Bu arada Konya folkloru ve yakın tarihi hakkında geniş arşivi olan Araştırmacı Yazar Selçuk Es (1911-1980) ile sohbetlerim oldu. Bir defası bir bayram ziyaretinde öyle sohbe dalmışız ki dışarı çıkınca gecenin bir yarısı olduğunun farkına varmıştık. Rahmetliden Konya ve tarihi ile ilgili çok kitap ödünç aldığımı hatırlıyorum.

Sefa Odabaşı (1929-2004) ölene kadar çok uzun tarih sohbetleri yaptığım değerli bir ağabeyim idi. Avukat Mehmet Ali Apalı (1909-1987) her görüştüğümüzde Konya tarihi hakkında bir şeyler öğrendiğim canlı bir tarih idi. Gene Hukuk doktoru, edebiyatçı Mehdi Halıcı (1927) uzun zaman görüştüğüm ve mektuplaştığım bir ağabeyim idi. Avukat Suat Abanazır ile uzun sohbetlerimiz olmuştur. Konya ovası sulamasında efsane isim "Kurukafa Mehmet" hakkında kendisindeki belgeleri yayınlamak için bana vermişti.

Bu arada, başka bir hobimde başta Konya olmak üzere Türkiye'de ve Dünya'da tanınmış kişilerin öldüğünde çıkan hayat hikayelerini sistemli olarak toplamak olmuştur. 1961 yılından bu yana olan oldukça kalın 8 defteri doldurmaktadır. Kişileri kimlikleri ile yakın tanıma fırsatı vermektedir.

SUUDİ ARABİSTAN GÜNLERİ

1982 yılında kendi isteğimle üniversiteden ayrıldım. Altı ay kadar Mühendis olarak Suudi Arabistan'da Jubail kentinde çalıştım. Jubail Basra körfezinde çok küçük bir balıkçı köyü iken Suudi Krallığı'nın özel bir kararı ile tamamen kumlarla kaplı çöl üstüne bir sanayi kenti kurulması kararlaştırılmıştı. Sanayi kentinin projesinin yapımı ve uygulaması çok büyük bir Amerikan Şirketi olan Bechtel firmasına verilmişti. Projeler ve bunların uygulamaları dünyanın her tarafından gelen insanlar tarafından gerçekleştirilmekte idi. Bu insanlar İsrail ve Komünist devletler dışında Müslüman ve batı ve Asya ülkelerinden gelmişlerdi. Projeler de çok ilginç idi, alt yapı tamamen yeniden oluşuyordu. Betonarme ve çelik yapılar uygulanıyordu. Bulunmaz bir fırsattı, olabildiğine gezerek incelemeye ve anlamaya çalıştım. Araplar dışında Avrupa ve Asya insanı ile birlikte idik. Onları da tanımaya ve anlamaya çaba sarf ettim. Ancak İngilizce seviyemim şirket yetkililerinin beklediği düzeyde olmaması sorun

oldu, çeşitli diğer başka sebeplerden çok fazla kalmak kısmet olmadı, Medine ve Mekke'yi ziyaret ettim, Umre yaptım, döndüm.

DSİ IV. BÖLGE MÜDÜRLÜĞÜNDE ÇALIŞMAM

Arabistan dönüşü bir süre dinlendim, buna ihtiyacım vardı. Hiper aktif meslek yaşamım beni yorgun düşürmüştü. Serbest mesleği bırakma durumunda kaldım, Devlet Su İşleri IV. Bölge Müdürlüğü'ne girdim ve (1985-1995) yılları arasında Başmühendis olarak burada görev yaptım. Bu imkanı sınıf arkadaşım Devlet Su İşleri Genel Müdür Yardımcısı Mehmet İndap sağlamıştı.

DSİ'deki görevimde, iki yıl içinde eski enerjimi kazanınca ki (burada Muğla Gökova Akyaka'da üç katlı yazlık evimi satın almamın da etkisi vardır), bir şeyler yapma imkanlarını aradım. Konya İçmesuyu projesinin takibinin bana verilmesini sağladım. Bu işte ise gene DSİ Genel Müdür Yardımcısı sınıf arkadaşım Sayhan Bayoğlu'nun katkısı oldu.

Konya'yı yakından ilgilendiren bu proje de Altınapa barajında toplanan Meram deresinin sularının isale edilerek Akyokuş ta bugün mevcut Arıtma Tesisleri'ne getirilmesi, arıtılıp Konya kentine verilmesi öngörülmüyordu. Projenin su kaynağı olarak Altınapa barajının depoladığı sular ve yer altı su kaynakları idi. Konuyu araştırmaya geçince açıklanması ve daha iyi incelenmesi gereken noktalar karşıma çıkıyordu. Bunlar çeşitli önerilerle önüme çıkıyordu. Meram bağları kuruyacak mı? Beyşehir gölünden su alınmaz mı? gibi görüşlere muhatap oluyordum. Projeye kendimi verince bazı aradığım donelere ulaşamıyor yada onların alternatif incelemeler olmaksızın peşin kabul edildiğini görüyordum. Ben Konyalı idim, kayıtsız kalmamalı idim. Ama benden istenen bu konulara girmek değil, yorumsuz projeyi okumak idi.! Bu ise elimi kolumu bağılıyordu.

Ön projenin yapımı sırasında Konya DSİ Müdürlüğü'nde ve Konya Belediye Başkanlığı'nda uzman kişiler yoktu. Projeyi yapan firma ve DSİ Genel Müdürlüğü elemanları da Konya'nın şartlarını ve coğrafyasını tam iyi bilmiyorlardı. Bugün proje daha iyi irdelenmiş olsaydı, tüm alternatifler göz önüne alınsa Konya için daha iyi olurdu diye düşünüyorum.

DSİ'de kontrolü bulduğumuz müteahhitlerin yaptığı işlerin irdelenmesinin, araştırılmasının da pek istenilmediği izlenimi edindim. Müteahhitler Ankara'da etkili idiler. Bize pek iş bırakılmıyordu. ! Bana da emekli olana kadar bunlara uymak zorunluluğu kalıyordu.

ARAŞTIRMACILIĞA YÖNELİM

1991 yılı Temmuz ayında, oğlum Öztuğ Bildirici Almanya'da Berlin kentinde burslu öğrenci idi. Annesini ve beni davet etti. Bir ay Berlin'de kaldık. Berlin duvarı yeni yıkılmıştı. Batı ile Doğu Almanya arasındaki farkı görmek, yerinde yaşamak bulunmaz bir fırsattı. Batı ve Komünist rejiminin hangi noktada olduğu elle tutulur şekilde görülmüyordu. Tabii bu arada eskiden duvarla ayrılmış her iki kentin tüm müzelerini ve bu arada Anadolu tarihi ile ilgili Bergama Müzesi'ni, bir savaşın bitişinin sembolü Parlamento binasını dikkatle inceleme fırsatını buldum.

Bu ilginç gezinin ardından Konya'da göreve dönünce Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğüne bölge dahilindeki tarihi su yapılarının incelenmesi ve belgelenmesi isteniyordu. Bu görev bana verilmişti. Bu işi çok benimsedim ve hızla çalışmaya koyuldum. Bu benim hayatımın çok önemli bir dönüm noktası oldu. Uzun süreli araştırmalara yöneldim. Bu çalışmalara halen devam etmekteyim.

Bu arada Lise'de öğrendiğim İngilizce'yi, Arabistan'da ilerletmiş, DSİ'de çalıştığım sürede devamlı çalışarak "Kamu personeli dil sınavını" da kazanmıştım. İngilizce kitapları anlar duruma gelebilmiştim. Araştırmalarımda özellikle bunun çok büyük yararını görmüştüm. Yabancı araştırmacılarının çalışmalarına bu sayede ulaşmam mümkün olmuştu.

TARİHİ SU YAPILARI ÇALIŞMALARIM

Bu bölümü Devlet Su İşlerinin 2004 yılında, 50. Kuruluş Yıldönümünde yayınlanan “Tarihi Sulama, Su Depolama, Taşkın koruma Tesisleri” kitabımın önsözüne bırakıyorum.

“Bir fırsat kollarken, Konya DSİ IV: Bölge Müdürlüğünde 1991 yılı Temmuz ayında bu imkan önüme geldi. Zamanın DSİ Genel Müdürü Ferruh Anık'ın 22.07.1991 tarih ve 91 sayılı yazısı ile, tüm bölgelerden, bölgelerindeki tarihi su yapılarının tespiti ve bir rapor halinde Genel Müdürlüğe gönderilmesi isteniyordu. DSİ IV. Bölge Müdürü Feyyaz Akalın bu konudaki ilgimi bildiği için bu görevi bana verdi. Üç ay çalışarak, hazırladığım kalın bir dosya bir bölge yazısı ile, 1991 yılı Kasım ayında DSİ Genel Müdürlüğüne gönderildi.

Genel Müdürlükte bu konu ile Dış İlişkiler Başmüşaviri İsmet Bozkurt ilgileniyordu. Konu ile ilgili çalışmalarım sırasında kendisini sık sık ziyaret ediyor, diğer bölgelerden gelen bilgileri de inceliyor, ileride yararlanmak için onların tümünün fotokopisi alıyordum.

İlk verilen raporun ardından, Bölge Müdürüm Feyyaz Akalın'a başvurarak bölge olarak gönderdiğimiz dosyanın diğer bölgeler içinde en kapsamlılarından biri olduğunu, konuya ilgi duyduğumu kendilerinin destek vermesi halinde daha kapsamlı çalışarak bölgemiz sınırları dahilindeki tarihi su yapılarının bir kitap haline gelebileceğini vurguladım. Feyyaz Akalın “Böyle bir çalışmanın, bölgenin zengin tarihi su kültürünün ortaya çıkmasına katkıda bulunacağını” ifade ederek, destek vereceğini ifade etti. Kendilerinin ve Müdür Yardımcısı Ali Haydar Şahin'in destek ve yardımları için kendilerine minnettarlığımı burada tekrarlamak istiyorum.

İşe koyuldum, sıkı bir çalışma ile bilgisayarda metinleri kendim yazarak, bölgenin ressamlarından, haritalarından, ve seyahat imkanlarından yararlanarak “Konya Tarihi Su Yapıları” isimli kitabımı hazırladım. Çalışmalarım Devlet Su İşleri'nin 40. Kuruluş Yılı anısına yayınlanan 4 tarihi su yapıları eserleri arasında yer aldı. 12-14 Nisan 1994 günlerinde, Devlet Su İşleri'nin 40. Kuruluş Yılı için düzenlenen “Su ve Toprak Kaynaklarının Geliştirilmesi Konferansının ilk oturumunda tarihi su yapıları konusundaki dört konuşmacıdan biri oldum.

Bu panel ve verilen resepsiyon sırasında Sayın eski Devlet Su İşleri Genel Müdürü Özden Bilen'in çalışmalarımın dolayı eşimin yanında beni kutlaması, hiç unutamayacağım bir anı olmuş ve bana büyük moral vermiştir.

40. Kuruluş yıl dönümü dolayısıyla düzenlenen konferanstaki tebliğimin ve yayınlanan “Konya Tarihi Su yapıları” kitabımın ilgi uyandırdığına inanıyorum. Bu vesile ile Türkiye’de bu konularda ilk yayınları başlatan, benim de bu konuya yönelmemde çok etkisi olan Prof. Dr. Ünal Öziş ile tanıştım. Bana destek ve cesaret verdi. Kendilerinin İngilizce, Almanca ve Fransızca'yı çok iyi bilmesi ve pek çok uluslar arası toplantılara katılması dolayısıyla; dünyadaki tarihi su yapıları konusundaki tüm yayınları ilk defa Türkiye'ye duyuruyordu. Devamlı arşivinden, bilgisinden ve devamlı gönderdiği yayınlarından yararlandım, hala da yararlanmaktayım.

Ayrıca TMMOB tarafından yayınlanan “Çağlar Boyunca Anadolu’da Su Mühendisliği” isimli yayında benim çalışmalarımın bahsetmesi ve referanslar bölümüne “Konya Tarihi Su Yapıları” adlı yayınımla bir tebliğimin eklenmesi benim için unutulmazdı.

Gene 40. Kuruluş Yılı konferansında, İTÜ İnşaat Fakültesinden hocam Prof. Dr. Kazım Çeçen (1917-1919) ile tanıştım. Kendileri İstanbul'un tarihi su yapıları konusunda çalışıyordu. Kitabımı inceleyip, tebriklerini ve tavsiyelerini ve istediği zaman kendisine başvurabileceğimi bana yazdı, bu ise büyük bir destek oldu. Kendisinin İstanbul hakkındaki tüm yayınlarını edinip dikkatle inceledim. Zaman zaman ziyaretine gidip sohbet ettim, kafamdaki bazı soruları sordum, bu ziyaretlerden çok şey öğrendim ve büyük haz aldım.

Zamanın Bayındırlık Bakanlığı eski Müşaviri Prof. Dr. Altay Birand, DSİ'nin “40. Kuruluş Yılı” dolayısıyla yayınlanan, tarihi su yapıları konusunda çıkan kitapları incelemiş ve zamanın DSİ Genel Müdürü Sayın Özden Bilen'e bir kutlama mesajı göndermiştir. Bu yayınımla sonuna eklenen ve DSİ IV. Bölge Müdürlüğüne de gereği için gönderilen önemli yazıda, bu kutlamanın bu konuda emeği geçenlere uygun şekilde iletilmesi isteniyordu. İsim

verilmemesine karşı bunlardan biri de ben idim, bütün çabalarım rağmen bu yazı bana resmi olarak iletilmedi. Bunu da beni üzen buruk bir anı olarak kabullenmiş bulunuyorum.

Eski Dışilişkiler Başmüşaviri İsmet Bozkurt, zamanın Genel Müdürü Raif Özenci ile temas kurarak benim tüm bölgelerde tarihi su yapıları konusunda, diğer bölgelerdeki elemanlara yardımcı olmak ve irtibat sağlamak üzere görevlendirilmemi sağladı. Kitabın sonuna eklenen 04.10.1993 tarih ve 93 sayılı bu yazı tüm bölgelere gönderildi. Bu konuda bana büyük kapılar açan bu yetkiyi veren Sayın Raif Özenci'nin desteği, bu konudaki İsmet Bozkurt'un içten gelen çabası ve Bölge Müdürü Feyyaz Akalın'ın gösterdiği anlayış beni yeni ufuklara yöneltmiştir. Kendilerine şükran borçluyum.

Bu vesile ile İstanbul, Ankara, Samsun, Trabzon, Aydın Isparta bölgelerinde konu ve ilgilileri ile gezi ve araştırmalarda bulundum, pek çok belge, fotoğraf ve doküman topladım. Bu incelemelere devam etmek istiyordum. Ancak 1994 yılında çıkarılan tasarruf tedbirleri ve bazı başka durumlar çalışmamı engelledi,

Ancak büyük bir moral ve destek kazanmıştım. Konuya daha ısındım ve kendi imkanlarımla çalışmaya ve teknik gezilerine devam ettim. Bu noktada artık duramazdım. Burada eşim emekli Coğrafya öğretmeni Düzay Bildirici, oğlum Yardımcı Doçent Dr. Harita Yüksek Mühendisi Öztuğ Bildirici'nin rolleri bulunmaktadır. Bilgisayarımın programlanması ve harita çizimlerinde hep bana yardım etti.

Genel Müdürlük tarafından, kitabım Uluslar arası Sulama Drenaj Komisyonu (ICID) tarihi çalışmalar grubu Prof. Dr. Henning Fahlbusch'a gönderilmişti. Bu vesile ile kendileri ile mektupla tanıştık. Kendileri Almanya'dan bana büyük destek verdi, önce tüm yayınlarını bana gönderdi. Bunlar antik çağda su ölçümü, boru standartları gibi genel tarihi su yapılarına ait teknik bilgiler idi, ve bunlar hakkında Türkiye'de yok denecek kadar yayın vardı. Bunlar benim ufkumu açtı, bu bilgilerden, sunduğum tebliğlerde ve yazdığım makalelerde kaynak göstererek geniş şekilde yararlandım. Tarihi su yapılarında çok büyük isimler olan ve bu konuda eserleri bulunan Romalı Vitruvius ve Frontinus gibi isimlere ve onların 2000 yıl öncesinden yazılmış kitaplarına ulaştım. Bu konuları yazmaya yönelmemde büyük payı vardır. Sayın Fahlbusch'la karşılaşmayı hayatımda yakaladığım bulunmaz bir şans olarak kabul ediyorum.

Prof. Fahlbusch'un desteği bundan ibaret kalmadı, 1996 yılında Kahire'de (Mısır), 1999 yılında Grenada' da (İspanya) yapılan ICID (Uluslar arası Sulama Drenaj Komisyonu) tarihi su yapıları kongresi için tebliğ vermeme önerdi, bu toplantılara katılamamakla birlikte; oğlum Öztuğ Bildirici ile birlikte hazırladığımız tebliğler, konferansın tebliğlerinin yayınladığı kitaplarda yayımlandı.

Konya DSİ IV. Bölge Müdürlüğü'nde çalışan bir başmühendisin !! bir kitabının çıkmasının çok olumlu etkileri yanında şaşkınlık da yarattı. Değerli arkadaşım Prof Dr. Saim Sakaoğlu, meslektaşım değerli büyüğüm Edip Seviş (1913) ve Yeni Konya başyazarı Avukat Suat Abanazır (1922-2003) Yeni Konya ve Yeni Meram gazetelerinde yazdıkları makalelerle, çalışmalarım hakkında olumlu görüşleri ile destek verdiler.

Bunu bir anım ile bunu belirteceğim. Bir gün Müdür Yardımcısı beni çağırdı ve "kıramayacağım kişiler senin kitabını istiyor" dedi. Bölgeye gönderilen 30 adet kitabım demirbaş kabul edilip dozer parçalarının bulunduğu ambarda idi. Bir türlü buradan çıkışını sağlayamadım. Taşı gediğine koydum ve "aradığınız ambarda dozer parçaları arasında çürümeye terk edildi" dedim.

KONYA TARİHİ KENTLERİNE YÖNELME

1994 yılında yayınlanmış "Konya Tarihi su yapıları" kitabım bir ilkti. Eksikleri vardı, fotoğrafları belki yeterli değildi. İmla ve ifade eksiklikleri vardı, ama sulama, köprü,.. vs gibi teknik yapıları bu kapsamda inceleyen bir ilk yayındı.

Burada tarihi su yapıları ve kentlerin tarihinin bir biri ile yakın ilişkisi söz konusu idi. Bazı hallerde kent ortadan kaybolduğu halde o kente hizmet eden su yapısı kaybolmamıştı. Bazen

de kent bugüne geldiği halde kente hizmet eden su yapıları ortadan kalkmıştı. Kentlerin dini ve önemli mimari yapıları, planları ile tarihi ile ilgili önemli yazıtları iyi bilinmeli idi. Ben de buna yöneldim. Daha önce yapılmış batılı araştırmacıların yayınlarını edindim ve onları inceledim.

Bu konuda eski Grekçe ve Latince metinleri okuyabilen çok değerli bir bilim adamı Prof. Dr. Thomas Drew-Bear ile tanıştım. 1994 ve 1995 yıllarında görevli olarak Konya'ya geldiğinde Konya Müzesi ve Üniversite misafir etmesi gerekirken ben evimde misafir ettim. Konya konusunda tüm yabancı yayınları önüme koydu ve Konya'da çeşitli yerlerde rastladığım ve kitabıma resim olarak koyduğum pek çok kitabeyi çözdü ve yayınladı.

Bu arada sınıf arkadaşım Konya Dağcılık temsilcisi Recai Kıçıköğlü ile dağ gezilerine katıldım. Recai'nin bu konuda Konya kültürüne çok büyük katkısı olduğuna inanıyorum. Beni ve daha pek çok bilim adamı ve araştırmacıyı güzel organizasyonu ile buralara taşıdı. Birkaç defa Recai ile KON TV de bu gezilerimizin anlatıldığı canlı programlara da katıldım. Bildiğimizi sandığımız Konya'nın, çevresinde Türkçe yayınlarda yer almayan bilmediğimiz bir dünya ile yüz yüze geldik.

Bu arada karşılaştığım kültür varlıklarını dilekçelerle "Tabiat ve Kültür Varlıkları Koruma Kurulu Başkanlığı"na bildirdim. Bu şekilde Ereğli Ayrancı'da Divaz harabeleri olarak bilinen ikinci bir Kastabala olduğunu sandığım antik kent ilk defa incelendi ve kayıtlara geçti. Bir diğeri de Sille'de kayaya oyma "Aya Kriyaki" kilisesinin koruma altına alınmasıdır. Bu yapı samanlık olarak kullanılırken bugün turizme kazandırılmasını öğrendiğimde duyduğum mutluluğu anlatmam mümkün değildir.

Karapınar Karacadağ'da dünya çapında bir kültür mirası olan antik Hyde kentleri,

Hıristiyanlık dünyasının kutsal ve İncil'de uzunca bahsedilen Listra (Hatunsaray) antik kenti,

Lystra'nın çok yakınında oyma mağaraları ile Konya'daki Kapadokya kabul edilen ve bu yıllarda turizme kazandırılan Gilisıra (Gökyurt) mağara kenti, Anadolu'da pek çok kültürün hamur gibi yoğrulduğu ve binin çok üstünde kitabenin (inscription) günümüze ulaştığı Ladik kenti (Laodocia),

Zengibar kalesi (Bozkır) olarak bilinen, yöre insanı Isauralı'ların en önemli Isaura kenti, yakın tarihi dolu yaşayan Sille

Tabii ki en başta antik Iconium kenti benim tutkularım oldu.

Başta bu kentlerle ve diğerleri ile bugün zamanım olduğunda sergilenmeye ve yayınlanmaya hazır belgeler, fotoğraflara ulaşmanın zevkini yaşadım.

Kitabımın yayınlanmasından sonra gezi ve araştırmalarla ulaştığım bilgiler 1995-2001 yılları arasında Araştırmacı Yazar Gazeteci Mehmet Gündoğdu'nun Yeni Konya, Yani Meram, Yeni Gazete'de yayınlanan "KIRKAMBAR" isimli özel sayfasında yayınlandı. Kırkambar kapanana kadar İstanbul'dan da yazılarıma devam ettim. Bu Kırkambar sayfalarının Konya kültürüne büyük katkısı olduğuna inanıyorum.

EŞSİZ DOĞAL GÜZELLİĞİ İLE GÖKOVA AKYAKA

Küçüklüğümüzde denize gitme olayı yoktu. Hali vakti yerinde olanlar bağlara göçerdi, bizimde evimizin 3 km ilerisinde Karaman yolu üzerinde dededen kalma içinde tek kat ayrı ayrı odası olan bağımız vardı. Meyve ve sebze ihtiyacımız için oraya göçerdik.

Zaman geldi, Türkiye'nin ekonomik durumu iyileşti, alt yapısı kısmen düzeldi, yaz tatilinde deniz havası almak için yazlıklar, kışın kilitli duran yaz evleri ortaya çıktı.

İlk defa Marmaris'e gittiğim 1975 yılında Gökova'yı gördüm ve çarpıldım, buradan bir yer edinmek istedim. 1977 yılında sonradan üzerine otel yapılan (İdima Hotel) imarı olmayan bir tarla ve 1985 yılında halen alt katının market olduğu 3 katlı evimi satın aldım. Doğasını ve tarihini çok sevdim, Muğla insanını, misafirperver Akyaka insanlarını tanıdım. 1985-1990 yıllarında evimizin alt ve üst katını yaz aylarında kiraya veriyor idik.

İstanbul'dan Almanya'dan pek çok Türk ve Avrupalı dostlar edindim. Avrupalı gençleri yakından tanıma fırsatı buldum. Örnek vermek gerekirse Almanya'da öğretmen Got dili dahil pek çok dil, çok iyi tarih bilen Peter Schau ile uzun sohbetlerimiz oldu. Bir diğeri gene Danimarka'da öğretmen Türkçe dahil onbir dil evet yanlış değil 11 dil konuşan Helga Okkels ile ailecek tanış olduk. O da tarih tutkunu çok ülkeyi gezmiş idi. Çok uzun konuşmalarımız, fikir alış verişlerimiz oldu. Görüşlerini ve gezilerini anlatan uzun mektupları arşivimde bulunmaktadır.

1996 yılında Akyaka Şenlikleri kapsamında yapılan turizm konulu panelde çevrenin tarihi değerleri ile ilgili "İdima'dan Gökova Akyaka" isimli bildiri sundum. Bu benim buradaki çalışmalarımın başlangıcı oldu. Üyesi bulunduğum "Gökova-Akyaka'yı Sevenler Derneği" ve derneğin başkanı çevre konusunda çalışmaları ile tanınan Heike Thol Schmitz'in (Bahar Suveren) desteği çalışmalarımı hızlandırdı. Yöreye ait yabancı kaynaklı araştırmalara, çevrede okunmuş ve yayınlanmış yazıtlara ulaştım. Çevrenin kısa tarihi ve aynı konuda başka yazıları Türkçe, İngilizce ve Almanca olarak derneğin Web sitesinde yer almaktadır. Topladığım tüm belge ve fotoğrafları 13.08.2004 tarihinden itibaren Akyaka'da Nail Çakırhan ve Halet Çambel Kültür ve Sanat evinde bir hafta süre ile sergiledim. Heike Schmitz'in açılışını yaptığı sergimin kokteyline şair, Konya Lisesi mezunu ve ahşap ağırlıklı yapıları ile Akyaka'ya damgasını vurmuş Nail Çakırhan (1910) ile yaptığı kazılarla uluslar arası üne sahip Arkeoloji dalında eşi Prof. Dr. Halet Çambel'in katılması benim için unutulmaz bir anı oldu.

Bu çalışmalarımnda Akyaka için altın değerinde önemli metinler (bunlar derlenip ciltlenerek Akyaka Belediyesi ve Derneđe,..verilmiştir) Paris'te yaşayan yöreye benim kadar tutkun olduğunu gördüğüm Guy Meyer'in sayesinde olmuştur.

Bu konuyu benim için büyük onur kabul ettiğim aşağıdaki olayla bitireceğim. Guy Meyer mektubunda şöyle yazmaktadır."Paris'te Sourbonne üniversitesine gittiğimde tesadüf eseri Rodos ve çevresindeki yazıtları inceleyen Prof. Dr. Brenson ve Prof Dr. Thomas Drew-Bear ile karşılaştım ve orada ayak üstü Akyaka ve çevredeki İdima kenti kalıntılarından söz edildi, bu arada Thomas Drew-Bear benim orada yazlık evi olan bu işlere meraklı bir tanıdığım var dedi, kim diye sorduğumda ise senin ismini söyledi"

İSTANBUL'A TAŞINDIM

Emeklilik sürem dolmuştu, umduğum çalışmaları yapmak için ortamın müsait olmadığını düşündüm. En küçük kızım Özlem'de Ortadoğu Üniversitesi İşletme Bölümü son sınıfta idi. 1995 yılı sonu itibariyle emekli oldum. Kızımın İstanbul'da işe girmesi, (hiç aklımdan geçirmez idim) bizi de İstanbul'a çekti, 1996 yılında İstanbul'a yerleştim.

Yüksek öğrenimim de burada geçmiş idi. Öğrenci olarak belirli yerleri biliyordum. Bu defa yeniden tanıtıcı kitaplarla (en başta Ernest Mamboury'nin İstanbul adlı kitabı) adım adım yeniden İstanbul'un tarihi yapılarını, tarihi camilerini, sarnıçları, su kemerlerini ve farklı inanç taşıyan insanların kilise ve sinagoglarını görmeye çalıştım. Kendi yayınladıkları kitaplarından ve gazetelerinden görüşlerini, daha önceki bildiklerimle birleştirerek onları daha iyi tanımaya çalıştım. Çok çeşitli toplantı ve konserlere gittim.

Dindar bir kişi olamadım, ama başta İslam ve diğer inançlara saygı duymayı öğrendiğimi sanıyorum. Batı insanı kimdir? Bunu tanımak için yaşamlarını, nasıl bir inanç sahibi oldukları ve nasıl ibadet ettikleri çok önemli diye düşündüm. İstanbul bu yönden küresel bir zenginliğe sahip idi.

Konya'da ki kültürel aktivitelerden uzaklaşmış idim bu elbette bir kayıptı. Ama burada bu katılabildiğim etkinlikler sonunda çok daha geniş perspektiften kültürel olaylara bakma ufku kazandığımı sanıyorum. Bu arada bu geniş perspektifte Konya daima yerini korudu. Konya ve tarihi ile bir ayrıntı yakaladığımda heyecanla onu anlamaya ve belgelemeye çalıştım.

DSİ İSTANBUL BÖLGESİNDE MÜŞAVİRLİK

İstanbul'da gene bir su projesi olan "Büyük İstanbul Projesi Yeşilçay" sisteminde Müşavir olarak göreve başladım. Kuveyt kredisi ile Şile'nin Ağva beldesinden 3 metre çapında beton borularla su İstanbul'a getirilecekti. Gene büyük proje idi. Hızla çevreyi ve projeyi incelemeye koyuldum. Bu arada henüz projesi yapılmakta olan su alma yapılarının yer aldığı İsaköy ve Sungurlu derelerinde 1997 yılında meydana gelen ve 50-60 yılda görülen taşkının tesadüf eseri içinde bulundum. Büyük bir doğal olayı tüm detayları ile yaşadım.

Taşkının hemen ardından, yerinde tespit ettiğim taşkın seviyelerine göre DSİ teşkilatınca yapılan hesaplar gelen suyun, kabul edilmiş abaklarla (tablo) hesap edilenlerin çok üstünde olduğu görünüyordu. Taşkın bizim yaptığımız kabulleri dikkate almamış idi!!! Müşavir firmaya taşkın boyutunun incelenmesini etkilerinin projeye yansıtılmasını önerdim. Ciddiye alınmadım. Benden gözümü kaparım, vazifemi yaparım isteniyor, yorum yapmak istenmiyordu. Bu olay benim Müşavir Firmayı bırakmama ve DSİ XIV. Bölge Müdürü Hasan Paçal'ın özel müşaviri olma durumumu sağladı. Bir yıl kadar da bu özel görevi yürüttüm.

BİLİRKİŞİLİK

Konya'da iken zaman zaman bilirkişilik yapmıştım. Bir arkadaşımın tavsiyesi ile 1997 yılında bilirkişilik başvurusu yaptım. İstanbul İnşaat Mühendisleri Odası Kamulaştırma listesinde yer aldım. Ancak İstanbul çok büyük bir mega kent idi. Bunun için hakimlerin dikkatini çekmek ve güvenini kazanmak gerekti. Ayrıca bilirkişilik konuları daha önceki uğraştığımız konulardan farklı biraz da hukuk ağırlıklı idi. Konuyu önemsedim, dosyaları iyi anlamaya, bilmediğim konuları sorarak, araştırarak çözmeye çalıştım.

Şu an nasıl olduğunu bende anlamadım, tutulan ve çağrılan ve bilirkişi, arkadaşlarımla görüş aldığı danıştığı bir duruma geldim. İstanbul'un tüm ilçelerinde keşiflere katıldım, 2005 yılı sonu itibarıyla yaklaşık 1200 üzerinde raporu bizzat yazarak adliyelere sundum. Pek çok değerli hakim ile tanıştım. Pek çok meslektaş ve Avukat tanıma fırsatını buldum. Konu ile ilgili hukuk kuralları ile Yargıtay kararlarını öğrenme fırsatı yakaladım.

KONYA LİSESİ TUTKUNLUĞU

Konya Lisesi'nde başarılı bir öğrenci idim. Öğretmenlerimle iyi ilişkilerim vardı. Arkadaşlarımı sevmiş onlarla kaynaşmıştım. Matematik derslerinde önde gelen bir öğrenci olduğum için Matematik öğretmeni babamım teyze oğlu Mustafa Özden (1926-1974) ve hepimize babalık yapmış olan Matematik öğretmeni Ömer Faruk Mesçi (1923-1974) ile ailecek görüşürdük. Hocam Ömer Faruk Mesçi sayesinde Konya'da yedek subay iken 1964 yılında iki ay kadar Konya Lisesi'nde geçici matematik derslerine de girmiştım.

1989 yılında değerli Fizik öğretmenim Hüseyin Köroğlu'nun "Konya Lisesi Tarihi" çalışmaları sırasında kendisi ile ailecek yakınlaştık, kısmen bu konuda kendisine yardımcı oldum. Hocam Lise'nin tüm 100 yıllık geçmişini araştırıyordu. Bu konuda kendisi çok büyük bir kaynaktı, pek çok dokümanı vardı. Bende 1950-1960 dönemini, bu dönemdeki öğretmenlerime ulaşmaya onları yeniden keşfetmeye karar verdim.

Konya'da başlayan bu çalışmalara İstanbul'da hızla devam ettim. Çünkü emeklilik yaşamını sürdüren öğretmenlerimin büyük bölümü Kadıköy'de yaşıyorlardı. Eski Lise Müdürü ve Felsefe öğretmeni Selman Erdem, Biyoloji öğretmenimiz Fehime Birekul, Resim öğretmenimiz Nurhayat Evc'i'yi, Ankara'da Müdür yardımcısı Turgut ve Muazzez Kargalık'ı, Marmaris'te Fransızca öğretmenimiz Nihal İlaydın'ı evlerinde ziyaret ettim. İngilizce öğretmeni Mukbil Ertunç ve eşi Felsefe öğretmenimiz Semahat Ertunç ile görüştüm. Konya Lisesi yıllarına ait anılarını dinledim. Fehime Hanım albümündeki fotoğraflarını önüme koydu. Onların ilginç anılarını ara ara Konya gazetelerinde yayınladım.

İstanbul'da başarılı iş adamı, Mimar, 1956 yılı Konya Lisesi mezunu, Hüseyin Yaşat Manav da Konya Lisesi tutkunu idi. Yıllardan beri sınıf arkadaşlarını ve öğretmenlerini her yıl kurucusu olduğu Korukent tesislerinde misafir ediyor, hasret gideriyordu. Gerçekten bir gelenek haline gelmiş bu toplantılara 1997 yılından itibaren ben de devamlı katıldım. Öğretmenlerimle bir arada oldum.

2003 yılı toplantısı için Yaşat Manav ile birlikte "Konya Liselilerin Korukent Toplantıları" isimli içinde anı yazılarının, fotoğraflarının ve öğretmenlerimizin yaptığı yayınları tanıtan bilgilerin bulunduğu bir albüm kitap hazırladık. Bu çalışma 2005 yılında Türk Ekonomi dünyasında önemli bir isim olan Yavuz Canevi tarafından çoğaltılıp tüm arkadaşlara gönderildi.

2005 yılında sınıf arkadaşım İsmail Uğurlu'nun önerisi ile Konya Lisesi hakkındaki çalışmalarım, fotoğrafla birlikte bilgisayar ortamına taşındı "Konya Lisesi'nden bir dönem, öğretmen ve öğrencileri ile" ismi ile kitap ve CD haline geldi. Yayınım yakınlarıma ve sınıf arkadaşlarıma dağıtıldı.

Bu çalışma değerli sınıf arkadaşım Prof. Dr. Saim Sakaoğlu tarafından ÜNTV de bir programda Konya'da da tanıtımı yapıldı.

ÇAĞRI DERGİSİ YAZILARIM

Konya'da büyük şair, yazar ve kültür adamı Fevzi Halıcı (1924) ile Konya'da iken tanışır idik. Bir süre 1980'li yıllarda Fevzi Halıcı'nın kurucusu olduğu Konya Turizm Derneğinin üyesi idim. Fevzi Halıcı Kırkambar sayfalarında çıkan yazılarımın bazılarını Çağrı Dergisi'ne koyması bana büyük moral verdi. Bu vesile ile yeni yazılar hazırladım. Bu yakınlığımızı sağladı, Etiler'deki evinde ziyaret ettim. Uzun telefon konuşmalarımız oldu. Tabii konuşulan konular Konya tarihi ve kültürü idi. Fevzi Halıcı'nın kurucusu olduğu İstanbul Pera Palas'ta her ay gerçekleşen "Gönül Dostları" toplantılarına katıldım. İstanbul'un önde gelen şairleri burada sohbet eder şiirlerini okurdu. Ayrıca oğlu Emrehan Halıcı'nın düzenlediği "HALICI Bilgisayarla Beste Yarışması" etkinliklerine katıldım. Çok etkilendim.

KONYA KÜLTÜRÜNE HİZMET EDENLER

2003 yılında Araştırmacı yazar Avukat Mehmet Ali Uz'un Konya Büyükşehir Belediyesi yayını olarak "Konya kültürüne hizmet edenler" isimli yayında bana da yer verilmesi beni çok duygulandırdı, bunu hak edebilmem için çalışmalarım daha da hız hızlandı.

TARİHİ SU YAPILARI ÇALIŞMALARININ DEVAMI

Bu konudaki çalışmalarım hız kesmeden devam etti. 1997 yılında İnşaat Mühendisleri Odası'nın Teknik Kongresine katıldım. Burada Konya'daki tüm tarihi su yapıları hakkında özet bildirileri sundum.

1998 yılında DSİ Genel Müdürlüğü tarafından Fethiye'de yapılan "Su mühendisliği problemleri semineri" ne katıldım, bildiri sundum. İnşaat Mühendisleri Odası Ankara ve İstanbul şubesi bültenlerinde yazılarım yayınlandı. 2000 İSKİ Genel Müdürlüğü tarafından Eyüp Feshane'de "Osmanlı su medeniyeti toplantısı" yapıldı. Burada Doç. Dr. Halil Ürün ile müştereken İstanbul'da tarihi çeşmeleri ve Konya'daki tatlı su çeşmeleri konusunda bildiri sunduk. Bu konferans da sunulan bildiriler İSKİ tarafından yayınlandı.

Daha önce Aydın Milet antik kentinde Prof. Fahlbusch ile uzun görüşmem oldu, kendisinin de hocası, DSİ de bir ara çalışmış konunun en önde gelen uzmanlarından Günter Garbrecht ile mektuplaşmamı sağladı, Garbrecht çalışma ve araştırmalarımda geniş şekilde faydalandığım, "Historische Talsperren" isimli Almanca kitabını bana armağan olarak gönderdi. Bunu da çok büyük bir onur olarak kabul ediyorum. Fahlbush ile de uzun yıllar bu konularda

mektuplaşmamız devam etmektedir. Ama bunların içinde aşağıdaki 3 adedini çok önemli sayıyorum.

CURA AQUARUM IN ISRAEL KONFERANSI

Prof. Dr. Henning Fahlbush'un daveti ile İsrail'de 07-12 Mayıs 2001 tarihleri arasında yapılan "11th International Conference on Water in Antiquity" isimli toplantıya Türkiye'den tek kişi olarak katıldım ve tebliğ sundum. Bu konferansa katılanların yayınları Almanya'da 2002 yılında yayınlandı. Latince bir kelime olan "Cura Aquarum" Roma döneminde su yönetimine verilmiş isimdir.

Bu vesile ilgili başta Kudüs olmak üzere Mareşa, Masada, Mamşit, Beerşeba, Tiberias, Sappohoris, Caesera antik kentlerini bu konuda araştırma ve yayınları bulunan başta Yehuda Peleg olmak üzere İsrail'in en önde gelen kişileri ile birlikte geldik. Açıklamaları dinledik. Benim için çok büyük bir fırsat idi.

Burada Anadolu'daki antik kentlerin su sistemleri üzerine çalışan, Prof. Dr. Dora Couch (USA), Paul Kessener (Hollanda), Jean Burdy (Fransa), Dennis Murphy (USA), ile tanıştım. Kendilerinden Anadolu'daki antik kentlere ait yayınlarını temin ettim. Daha önceden tanıdığım Eddie Owens (İngiltere) ile tanışma karşılaşma fırsatı buldum. Paul Kessener'in Aspendos su temin sistemini inceleyen makalesi çok kapsamlı bir çalışma idi. Jean Burdy'nin ise Isparta Yalvaç'da bulunan Antioch su yollarına ait çalışması ilgi çekici idi.

DSİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ TARAFINDAN YAYINLANAN TARİHİ SULAMA, SU DEPOLAMA, TAŞKIN KORUMA TESİSLERİ (2004)

Bu konular da çalışmaya İstanbul'a gelmeden önce Konya'da başlamıştım. Araştırma ve gezilerime devam ederek, yabancı yayınları da temin ederek çalışmalarına devam ettim. Çalışmalarımı DSİ'nin 50 kuruluş yılı kutlamalarında yayınlanmak üzere sundum. Kitabım 50. Kuruluş etkinlikleri kapsamında basıldı. DSİ Genel Müdürlüğü bünyesinde dağıtımı yapıldı. Bu defa metinler, fotoğraf ve çizimler bilgisayar ortamına taşındı aynı zamanda CD haline getirildi. Kitabımın önsözü şöyle noktalanmaktadır.

"DSİ eski Genel Müdürü Sayın Mümtaz Turfan'ın 1994 yılında "Konya Tarihi Su Yapıları" kitabımın basılmasında büyük katkıları olmuştur. Tasarruf tedbirleri dolayısıyla, 1994 yılında çalışmamın engellendiği sıkıntılı bir durumumda kendilerini ziyaret ettim, durumu açıkladım. Kendisinin aşağıda kulağıma küpe olan esprili bir tavsiyesini hiç bir zaman unutmam mümkün değil. Cevap şöyle idi: "Ben sana araştırma yapma, yayın yapmak için çalışma yapma diye tebliğat yapıp imzalarsam dahi, sen gene araştırmalarına devam et."

Eski İSKİ ve DSİ Genel Müdürü Prof. Dr. Veysel Eroğlu'nun 2000 yılı Mayıs ayında İstanbul Feshane'de yapılan "Osmanlı Su Medeniyeti" isimli Uluslararası Sempozyumuna katıldım ve tebliğ sundum. Kendisinin su kültürüne ve özellikle Osmanlı dönemi su yapılarına verdiği önemi yakından gördüm, diğer katılımcılar yanında bana plaket verilmesi çalışmalarına hız katılmasını sağladı.

Konu ile araştırmalarımın başlangıcı olarak, kabul ettiğim 1991 Temmuz ayından bu yana çalışmalarına devam ediyorum. Başlarda, Devlet Su İşleri'nin imkanlarından, yayınlarından büyük çapta yararlandım. Bu bilgileri "Emekli olsam da aynı kuruma sunmam gerekir"i vazgeçilmez ilke edindim.

CURA AQUARUM IN EPHESSOS

12th International Conference on the History of Water Management and Hydraulic Engineering" adlı toplantı 2-10 Ekim 2004 tarihleri arasında Kuşadası'nda yapıldı. İsrail'de yapılan toplantının bir sonrası idi. Burada Anadolu'nun zengin tarihi su yapıları geniş şekilde incelendi tartışıldı ve topluca gezildi. Başta Almanya'dan olmak üzere pek çok mühendis,

arkeolog, tarihçi katıldı. Türkiye’den inşaat mühendisi olarak, Prof. Dr. Ünal Öziş (İzmir), Prof Dr. Orhan Baykan (Denizli) ve İstanbul’dan ben Mehmet Bildirici vardı.

Bende tarihi Karia (Muğla) bölgesinden Ceramos (Ören) kentinin su depoları ve su iletim sistemi ile ilgili bildiri sundum.

Toplantı Kuşadası Pine Bay otelinde yapıldı. Başta Efes olmak üzere Bergama, Priene, Hireapolis, Laodiceia (Denizli) kentlerinde bulunan dünyada eşi çok az görülen su yapıları gezildi. Efes antik kentinde Celcius kitaplığı önünde gece verilen kokteyl unutulur gibi değildi.

Bu gezide çok değerli bir araştırmacı, İsviçre’den Makine Mühendisi Martin Schwarz (1927) ile tanıştım. Makine konusunda belirli patentleri olan ve çok çeşitli konularda geniş bilgi birikimi olan Martin Schwarz ve eşi 2005 Ağustos ayında Gökova’da bir hafta misafirim oldu. Bir hafta boyunca bu konularda konuşma ve unutulmaz tartışmamız oldu.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ’NDEN SINIF ARKADAŞLARIM

1962 yılında İTÜ İnşaat Fakültesi’nden mezun olduktan sonra Konya’da çalışmam dolayısıyla sınıf arkadaşlarımdan uzak kaldım. Gerçekten okul yıllarında aramızda çok kuvvetli bağlar oluşmuştu. Bu hep devam etti, hala da devam etmektedir. Sınıf arkadaşımız Necdet Ersoy’un başkanlığında arkadaşlarımız hep bir araya geldiler.

İstanbul’a tekrar gelince onlara kavuştum. Şimdi her ayın son perşembesi bir araya geliyoruz. Bu arada mezun olduğumuz İTÜ’den 2002 yılı içinde “Mühendislikte 40 hizmet yılı” plaketini İTÜ Rektörü Gülsün Sağlamer’in elinden aldık, ve 40 yıl sonra yaklaşık 100 arkadaşımız bir araya geldi.

Bu mutlu olaylardan esinlenerek 2005 yılında “Kırk Yılın Ötesinden, hocalarım ve arkadaşlarım” isimli anılarımı ve fotoğrafları bilgisayar ortamında hazırladım ve CD olarak tüm arkadaşlarıma dağıttım.

BİLDİRİCİ AİLESİ

Bir oğlum ve iki kızımız olmuştur. Oğlum 1965 doğumlu Öztuğ Bildirici, 1986 yılı Selçuk Üniversitesi Mühendislik Fakültesi Jeodezi bölümü mezunudur. Doktora çalışmalarını İstanbul Teknik Üniversitesi İnşaat Fakültesi’nde tamamladı, Almanya’da iki yıl Berlin, 1 yıl Hannover kentinde kalmıştır. Halen S.Ü. Mühendislik Fakültesi’nde Doçent Doktor olarak görev yapmaktadır. Almanca, İngilizce bilmektedir. Gelinim Selçuk Üniversitesi mezunu Banu İngilizce öğretmenidir.

Büyük kızım Sibel Bildirici (1966) Konya Anadolu Lisesi ve 1989 yılı Hacettepe Eczacılık Fakültesi mezunudur. Sosyal Sigortalar Kurumu’nda Eczacı olarak görev yapmaktadır. İngilizce bilmektedir.

Küçük kızım Özlem Bildirici (1973) Konya Anadolu Lisesi ve İzmir Fen Lisesi’nde öğrenim gördükten sonra, Ortadoğu Üniversitesi İşletme Bölümü’nden 1996 yılında mezun olmuştur. İstanbul Fransız Şirketi Alcatel’de çalışmaktadır. Aynı şirket bünyesinde Paris’de iki yıl görev yapmıştır. İngilizce ve Fransızca bilmektedir. Büyük kızımdan Selin Güventürk (1994) ve oğlumdan Deniz (2000) isimli 2 torunum bulunmaktadır. 2008 yılında da Mehmet Demir Bildirici dünyaya geldi.

PARİS’DE BİR AY

Kızımın Paris’te evi olmasının yararı da oldu. 2001 yılı yazında bir ay orada kaldım. Elimde kitap ve haritalarla yorulana kadar her gün Paris’i gezdim inceledim. Louvre müzesini birkaç defa, diğer sanat müzelerini, Notre Dame kilisesini, gördüm inceledim. Bu konuda izlenimlerimi “Tarihi sorgulayan bir turist gözü ile Paris” olarak yayınladım. Louvre

Müzesi'nde Konya tarihi ile ilgili bir halı tablo ile karşılaşmam beni heyecanlandırdı. Onu daha sonra kart postal olarak yıl başı kartı olarak gönderdim. Çok beğenildi.

Lüks otellerde kalmadım, lüks pastanelere gitmedim. Ama bu bir aylık gezide daha önce hiçbir geziden almadığım zevki ve keyfi aldım.

İSTANBUL'DA YAŞAM

Konya'da baba evimiz Uluırmak Burhandede mahallesinde iki katlı idi. Halen sadece fotoğrafı bulunmaktadır. Daha sonra Atatürk Anıtı civarında çeşitli evlerde oturduk. Son olarak geniş ve manzaralı bir daire olan Şeyh Sadrettin mahallesi Turgutoğlu sokağındaki Öncü Apartmanı idi. Burada halen oğlum oturmaktadır.

İstanbul'da ise öğrenci iken Aksaray'da yurttta kaldık. 1996 yılında gelince Mecidiyeköy'de Atakan sokakta önce bir kira evinde daha sonra satın aldığımız kendi evimize taşındık. Burada Adana'dan 1998 yılında İstanbul'a gelen kızım Sibel ve torunum ile birlikte kaldık. 2003 yılından bu yana kızım Sibel oturmaktadır.

2003 yılında ise Fulya mahallesi Ortaklar caddesinde bulunan ve Mecidiyeköy Meydanı'na çok yakın evde oturuyoruz. Çok geniş olmayan ve park cepmeli etrafı yeşillik bu evimizi ve Mecidiyeköy meydanını sevmiş bulunuyoruz. Mecidiyeköy her türlü iş ve alışveriş imkanları bulunmakta ve İstanbul'un her yerine rahat ulaşılmaktadır. Çok sevdiğim Beyoğlu ve Galata'ya Metro ile çok rahat ulaşılmaktadır.

2002 yılında kontrol sonucu Prostat Kanseri olduğumu öğrendim. İstanbul Tıp Fakültesi (Çapa) hastanesinde Prof. Dr. Murat Tunç nezaretinde çok ağır bir ameliyat geçirdim. Hastalık erken teşhis edildiği için diğer organlarıma yayılmadı, tekrar sağlığıma kavuştum. 2005 yılı sonu itibariyle sağlığım iyi, bilirkişilik ve araştırmalarıma devam etme ümidindeyim.

İstanbul Şişli Aralık 2005

Bildirici televizyonda Saim Sakaoğlu'nun sunduğu programda kendisini izliyor
(Camın arkasından)

DAHA SONRAKİ YILLAR

2005 Yılından bu güne kadar geçen dört yılda da önemli kültürel etkinliklerim oldu. 2006 yılında Akyaka'da "İdima'dan Akyaka'ya" isimli ikinci serim açıldı. İlk sergideki panoları bilgisayar ortamına taşıdım, büyük ilgi çekti. 2007 yılında Cura Aquarum in Jordan toplantısına katıldım.

2008 yılında ise Iconium (Konya) konulu sergim, hem Akyaka ve Konya'da açıldı, büyük ilgi gördü. 5. Dünya Su Forumuna katıldım.....vs...vs

WEB SAYFAMA KAVUŞMAM

Gökova Akyaka'yı Sevenler Derneği Başkanı Bahar Suveren (Heike) Avrupa Birliği'nden bir proje aldığını, bunun içinde Akdeniz ülkeleri su kültür mirasının envanterinin çıkarılmasının gerekli olduğu ve bu bölüm için birlikte çalışmayı önerdi. Memnuniyetle kabul ettiğimi ancak iki şartım olduğunu söyledim. İlki bende bu konuda çok Almanca metin olduğunu bunların birlikte gözden geçirip çok lüzumlu olanların tercüme edilmesini ve benim adıma bir WEB Sitesinin kurulması. Kabul ettiler. Ağustos ayı itibariyle eşi Thomas Schmitz Web sitemi kurdu. Artık tüm yayınlarım ve kendi ve aileme ait tüm bilgiler buraya taşındı. Artık bir biyografiye gerek kalmadı. Örnek olarak Iconium sergimin panolarına hemen ulaşmak mümkün, dergi böylece ziyaretçilere bir hata değil devamlı açık oluyor.

Bana böyle siteyi kazandırdıkları için Heike ve Thomas'a teşekkür ediyorum. Web sitem halen 6000 sayfa civarında bunu zenginleştirmeye ve elektronik bir kitaplık haline gelmesine devam edeceğim. Şu ana kadar sitemi pek çok kişi ziyaret etti, bunlardan hepsi dostum yaklaşık 100 kişi görüş ve desteklerini bildirdi. Bana büyük mutluluk verdi.

Hayatımı ve düşüncelerimi ortaya koymak iyi midir? Tartışılır, insanların ölümü ile sırları bilgileri kendisi ile yok mu olmalı? O da tartışılır.

Ben olayları tarafsız inceleyen bir kişiyim. Tabii ki barıştan yana, insanları dil, din renk, cinsiyet ayrımına yapmadan sevmeye, insanının mutluluğunu esas alan yasalar karşısında tarafım, tarafsız değilim. Hiç kişi ve kurum ile maddi ve sosyal bir bağım yok. İçim dışım bir. Gizli kapaklı işler içinde hiç olmamaya özen gösterdim.

Bir de şu örneği göz önüne aldım. Adam kadavrasını bilim adına bağışlıyor, tüm gizli yerleri didik inceleniyor...

Ben de böyle düşündüm tüm bilgi birikimimi ortaya koymaya onları diğerleri ve soyumdan geleceklerle paylaşmaya karar verdim. Yukarı fotoğraftaki olduğu gibi, bilgileri cama yerleştirip camın arkasına geçmek istedim.

Saygılarımla 28.Aralık 2009 Şişli